

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1536/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА, ББ, ВВ, сви из ... , ГГ из ... , ДД из ... и ЂЂ из ... , ... , чији је заједнички пуномоћник Филип Домазет, адвокат из ... , против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Четврти одред жандармерије у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 60/2025 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 60/2025 од 16.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизије тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 60/2025 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 60/2025 од 16.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1356/2024 од 10.10.2024. године, којом је тужена обавезана да тужиоцима за временски период од марта 2014. закључно са фебруаром 2017. године, на име неисплаћеног додатка на плату по основу стања приправности, исплати означене износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до исплате, да на наведене износе у корист тужилаца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежном фонду у складу са важећим прописима, по стопи и основици која важи на дан уплате, као и да им накнади парничне трошкове од 1.265.151,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку која је учињена у поступку пред другостепеним судом, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став

2. тачка 2. ЗПП и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд одлучи о ревизији као посебној, по члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за исплату накнаде по основу приправности полицијских службеника који су боравили у копненој зони безбедности, где су у униформи и под опремом континуирано имали обавезу да буду у стању борбене готовости. Имајући у виду на који временски период се односи спорно потраживање, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије. Одлуке судова засноване су на меродавним одредбама Закона о полицији, Посебног колективног уговора за полицијске службенике, Закона о платама државних службеника и намештеника и Правилника о платама запослених у Министарству унутрашњих послова.

Имајући у виду изнето, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, што је овде случај, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 30.03.2017. године. Тужиоци су по одредбама чланова 205. и 209. ЗПП прости супарничари, па се вредност предмета спора по члану 28. тог закона утврђује према вредности појединачног потраживања. Вредност предмета спора према појединачно највећем потраживању је 223.020,76 динара, који износ који без сумње не прелази законом предвиђени цензус за ревизију.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић